

El rei
d'Andorra...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

no serà
el reiet
de casa?

Any IV - Núm. 142

Barcelona, 28 de febrer de 1934

Preu: 20 cèntims

Els nous 30 anys de la Lliga

Els socis protesten

Després de la nota final de la nostra informació de la setmana passada sobre el cop de teatre selecte de la Lliga apoderant-se de la Generalitat, s'han rebut a l'estratge del Passeig de Gràcia nombroses protestes per l'acord de la Comissió d'Acció Política sobre la reforma dels Estatuts.

Les protestes demanen, amb una rara unanimitat, que l'article primer, en comptes de dir que «l'objecte de la Lliga és treballar per la consecució de l'autonomia per tots els mitjans legals» ha de dir que «és treballar contra la consecució de l'autonomia per tots els mitjans legals». Sols en aquestes condicions estan disposats a fer el sacrifici d'emprendre uns altres trenta anys de catalanisme.

El senyor Companys s'ha entrevistat a Madrid amb l'ambaixador de França, Mr. Herbet.

—Li presento el senyor Herbet.
—Ah! ja el conec. Vostè es diu Mardui.

EL TUSSO NEGRE

per al
Comte de Güell

En la tasca setmanal, dura però agradable, de concedir la nostra magna condecoració, sempre una recança ens quedava en el fons de la màquina de condecorar, i era el no poder conferir el collar de l'Ordre del Tussó al benemèrit i beneficiat Joan Güell, ex-comte de Güell, ex-marquès de Comillas i ex-altres coses, que amb el Tussó havia de tenir, almenys, una cosa que no fos ex. No és que li manquesin mereixements. És que li mancava purament un mereixement d'actualitat, i ara acaba de fer-lo amb l'intent de destrucció del jardí del palau de Comillas per construir-hi una botiga. Aquest mèrit, però, no ha actuat més que de peça

de deu cèntims en l'aparell automàtic del Tussó Negre. Darrera d'ell els mèrits en munio. Qui no recorda, per exemple, la seva actuació a la presidència de la Trastallanca esmentant la subvenció de l'Estat en passatges gratuïts per valor d'un milió en un any, en presents a senyores, a una d'elles per valor de 41.455 pessetes, de 25.000 pessetes per l'homenatge a Primo de Rivera, 30.000 al somentem barceloní, 50.000 per al Palau reial de Pedralbes, 8.000 per a la Federació Patronal Catalana, 57.000 per a les Unions Patriòtiques de Madrid i Barcelona, 1.000 per a l'homenatge al general Barreia, 481.855 a la Banca López Bru per estudis per futures comunicacions i que quan el Govern suprimí la subvenció ell va tirar al carrer vells empleats de tota la vida. Qui no recorda també la seva actuació com Alcalde de Barcelona i els seus treballs en pro de la urbanització de les galtes dels urbans, el seu mètode i la seva puntualitat en anar a sopar a les vuit encara que es celebrés sessió de l'Ajuntament, i la iniciació de portar-se el lit, el criat i el bidet a la casa gran per millor vetllar pels seus interessos. Qui no té present les obres literàries d'aquest ferm puntal de la Lliga i entretotes aquelles titulades «Apuntes de Recuerdos», publicada l'any 1926, en el qual, després d'explicar la campanya del Marroc de 1911-1912, que feu com a voluntari, acaba amb una nota que diu: «Nota. — Ante el cuadro de desorganización que describo, quiero apuntar, al corregir en galeradas estas notas, que desde aquella fecha hasta hoy un hecho histórico, el golpe de Estado del 14 de septiembre de 1933, ha abierto un nuevo horizonte de esperanza al entonces tan obscuro porvenir de España.»

Es per obrir encara un altre horitzó que ha ordenat fer l'esboranc a la paret del jardí de la Rambla? Tant si ho és com si no ho és, és al menys un coronament de tota l'obra que mereix una recompensa. Pengi-se-la al coll el comte de Güell, i porti-la amb orgull, que, si no és pensionada, tampoc no paga contribució.

Per a totes les ordres o instruccions que estiguin relacionades amb la secció de publicitat d'EL BE NEGRE, cal telefonar al núm. 80.555.

EN PICH I PON, REI D'ANDORRA
—Majestat, vénen a cobrar les 800.000 pessetes.
—Diguen-els-hi que he estat republicà tota la vida.

LA CORONA D'ANDORRA

Qui serà el nou rei?

Ses Alteses Pich i Pon, Damià Matheu i Hilari Solsona han començat la lluita dinàstica

Andorra la Vella, 20. — A la sessió d'avui del Consell de les Valls ha estat presentada una proposició oferint convertir el principat en reialme. La proposició la signava un conegut industrial català, que té la seva indústria equipada per aquesta operació. La proposició ha estat discutida extensament, ja que l'esmentat industrial, un cop convertit el principat en reialme, oferia 800.000 pessetes anuals pel títol de rei. Com que la cosa no comprometia a res, s'ha acordat acordar que no s'havia acceptat, tot i acceptant-la, per no esverar els interessats. Els interessats a cobrar.

La notícia de la no acceptació ha produït sensació a tot el país perquè tothom sabia que no era veritat. — Corresponsal.

Qui és el rei?

Andorra la Vella, 21. — Hi ha gran expectació a tot el país per saber el nom del conegut industrial català que ha d'ésser rei d'Andorra, perquè tot i ésser conegut és desconegut i tothom el voldria conèixer per aclamar-lo i proclamar-lo. El Consell de les Valls, però, el vol mantenir desconegut per tal de seguir amb més llibertat les negociacions. El Consell es proposa castigar el que ha esbomat la notícia. Ens sembla que rebrem. — Corresponsal.

Actitud enèrgica del co-príncep

Perpinyà, 21. — El Prefecte dels Pireneus Orientals, en saber el com-

plot que es tramava a Andorra, ha fet unes enèrgiques declaracions: «Defensaré fins l'últim moment la meitat de la sobirania que en correspon del Principat d'Andorra. Si l'altre co-príncep es deixa prendre la seva part, allà ell; el rei que es proclami serà mig rei, però França no deixarà mai els seus mitjos drets. Abans em deixaria jo mig matar i haurien de passar per damunt de mig cadàver meu.» Després d'aquestes declaracions, el Prefecte ha decretat la mobilització de la gendarmeria. — Havas.

Actitud enèrgica del co-príncep (l'altre)

Seu d'Urgell, 21. — El senyor bisbe, en llegir a la premsa la notícia de la pròxima constitució del reialme d'Andorra, s'ha senyat i, amb una humilitat apostòlica, ha declarat: «Defensarem fins l'últim moment la integritat de la meitat de sobirania que ens toca. Si el Prefecte dels Pireneus Orientals abandona la seva part, allà ell; compartirem la nostra amb el que li prendrà la seva i de co-príncep pasarem a co-rei. Però abans ens deixarem mig matar que abandonem els nostres mitjos súbdits i qui ens els vulgués prendre haurien de passar per la meitat del nostre cadàver. La meitat viva de Nos seguiria, després de la desgràcia nacional d'Andorra, regint els destins de les nostres ovelles des de la seu de la Seu.» Després d'aquestes declaracions el senyor bisbe ha decretat la mobilització general. Immediatament

El President del Tribunal Suprem

Rebuts els anteriors telegrams, vàrem voler informar-nos i anàrem a veure el President del Tribunal Suprem d'Andorra senyor Ferran Valls i Taberner, per veure si ell ens podia dir qui era el conegut industrial que anava a ésser proclamat rei i que ningú no coneixia. — No ho sé — ens digué—. El Tribunal Suprem ha d'ésser imparcial en aquestes qüestions. A menys, naturalment, que el rei fos en Puig i Cadafalch, o bé en Fontbernat.

Ha arribat el rei

Andorra la Vella, 22. — Acaba d'arribar el rei. Ha entrat amb la seva cort, amagat dintre d'un camió que portava un rètol que deia: «El Dia Gráfico y La Noche». El camió ha parat davant l'hostal de cal Pere i han baixat un senyor acompanyat d'uns quants individus. Llegint el registre de l'hostal hem pogut esbrinar que es tractava de Don Joan Pich i Pon i els seus acompanyants eren els senyors Marius Aguilar, Montero, Aguirre i d'altres. Del camió el senyor Pich n'ha fet treure un sofà i l'ha instal·lat a la sala per rebre-hi les autoritats. Ens hi ha rebut a nosaltres.

—El conegut industrial — ens ha dit — sóc jo. Amb tot i la meua elevació al tron, segueixo essent republicà com sempre. Per això he portat el sofà, per tenir-lo prop de la frontera i rebre dignament els enemics de la República. Ja sabrà que jo sóc de la marina mercant. —Sí, Majestat. —Doncs entesos. —Ell era l'únic que hi estava. Però als reis no se'ls pregunta. — Corresponsal.

Ha arribat el rei

Andorra la Vella, 23. — Acaba d'arribar el rei. En el seu Ford de l'any 1903 ha parat a cal Jep. Al registre hem vist el seu nom. Era el senyor Damià Matheu. —Sí — ens digué—. El conegut industrial sóc jo. —Vostra Majestat! Però, la V. M. ha ofert 800.000 pessetes anuals? —Calli, home, que el prometre no fa pobre! —Però, no té por de França? —Psé, sóc amic d'en Tardieu. —I del bisbe de la Seu?

ELS HOMES DE LA GENERALITAT A MADRID

Ara sí que sembla que ens ho traspasaran tot

Com era d'esperar, l'interès i l'entusiasme despertats pel viatge dels senyors Companys i Martí Esteve, especialment, però, pel del senyor Companys, foren molt superiors al que deien les ressenyes dels diaris. I es comprèn. Els corresponents dels diaris barcelonins, des que el senyor Duch Salvat s'ha reintegrat a les labors del seu sexe, solen ésser madrilenys o, almenys, tenen un interès remarcable a fer-se simpàtics i solen aconseguir-ho, cosa que amb el senyor Duch Salvat (ex-duch des de la República) no havia succeït mai, i les informacions ens han arribat notablement atenuades.

Es per això que diumenge, a l'arribada del President de la Generalitat, nosaltres acudíem a l'estació i fem un dels seus acompanyants.

—Fantàstic, enorme, colossal— ens digué de bones a primeres—. No us podeu pas imaginar l'entusiasme i el frenesi que despertàrem en els ministres. Era una cosa que feia empal·lidir.

—Però, per què?
—Deixeu-me acabar. Feia empal·lidir totes les manifestacions anteriors. Els funcionaris tot eren «Viva el Presidente de la Generalidad» ací, «Viva el Presidente de la Generalidad» allà. No es comprèn com ja no ho tenim traspasat tot la temps. Es veu que volien veure'ns.

—I els ministres?
—Igual, igual, igual. Tots els deien: «Hombre, qué alegría de verles aquí! Por qué no venían antes? No esperábamos más que esta visiteja para arreglarlo todo.» El senyor Lerroux es tornava boig.

EL QUE PROMET EL SENYOR LARA

—Però, i de les gestions, què?
—Molt bé, molt rebé. Només vàrem haver entrat al Ministeri de Finances i el senyor Martí Esteve dit les paraules de ritual:

Queremos el traspaso,
Lara, Lara, Larito.
Queremos el traspaso
Que sea muy pronto,

que el ministre es desféu.
—Nada, nada—va dir—. No hay más que hablar. Para que vean nuestras disposiciones, vamos a traspasarles los servicios de Bolsa. —Y la bolsa?
—Eso vendrá después. Por de pronto, en abril tendrán ustedes la contribución territorial por un decreto que estamos preparando. Lo escribiremos en papel de barba, que asegura la conservación de las mejores obras del pensamiento humano. —Y de crisis?
—Uno de estos días. No puede tardar.

Lerroux. — «Yo seguiré gobernando con plena dignidad...»

EL QUE PROMET EL SENYOR GUERRA

Després vàrem anar a veure el senyor Guerra del Río, que estigué amabilíssim. Per cert que ens pregà que desmeníssim la informació d'EL BE NEGRE sobre la desviació dels rius de Catalunya cap a la Meseta.

—Aunque es verdad—digué—, no es oportuno hablar de ello. La Confederación Hidrográfica del Ebro no puede perjudicar a Cataluña—afegí dirigint-se al senyor Companys—, porque se facultará a la Generalidad para constituir la Confederación Hidrográfica del Llobregat. Pero para ustedes tengo algo mejor. Los enlaces ferroviarios.

—Mare de Déu!—va fer el senyor Companys—. Si l'Aiguader ho veies!
—Sí—continuà el senyor Guerra—. No tendremos paz hasta que los hayamos dado. De momento se constituirá una Comisión de estudio. Cuando esta Comisión haya dictaminado, otra Comisión de estudio estudiará el dictamen. Estudiado que esté, nombraremos un Comité que entienda en estudios de enlaces y dictaminará a su vez sobre el dictamen. Una nueva Comisión redactará entonces un informe, que espero será favorable. Inmediatamente los técnicos determinarán las posibilidades de conceder la petición y las de no concederla, y se obrará en consecuencia. Como ven ustedes, el Gobierno no puede estar mejor dispuesto.

—Y de crisis?
—Uno de estos días.

EL QUE DIGUE EL SENYOR LERROUX

La visita al senyor Lerroux fou cordialíssima. Quan ens veié digué que ell també havia estat periodista i que entre periodistes no podia haver-hi secrets. Tot seguit va afegir que no podia dir res res-

EL QUE PROMET EL SENYOR GUERRA

pecte a la qüestió del preu dels diaris perquè era un secret. Després es posà a parlar amb els senyors Companys i Martí Esteve.

—Cuánto gusto en verles por aquí!—va exclamar—. Cuándo han llegado? Qué les trae por aquí?
El President de la Generalitat l'hi explicà.

—No faltaba más, hombre, no faltaba más! Lo que ustedes quieren. Manden y dispongan. No hablen más. Quieren traspasos? Tendrán traspasos. Pero, no quieren más que traspasos?
—No, no volem res més.
—Hombre, hombre! Qué chicos tan modestos! No querían un cachito de luna? Vaya, vaya! Tendrán los traspasos y el cachito de luna y la luna entera. No faltaba más! Unos chicos tan simpáticos y con lo autonomistas que nosotros somos. Vayan, vayan tranquilos y no hablemos más.

FINS L'AMBAIXADOR DE FRANÇA!

—Però—continuà el nostre informador—no és pas això tot. L'èxit del viatge fou tan gran, que fins l'ambaixador de França ens va voler veure i ens va venir a visitar. I amb tota cerimònia! M. Herbet anava vestit d'un verd clar que, ens explicà, era degut a la proximitat de la primavera. En veure'l, el senyor Companys l'abraçà.

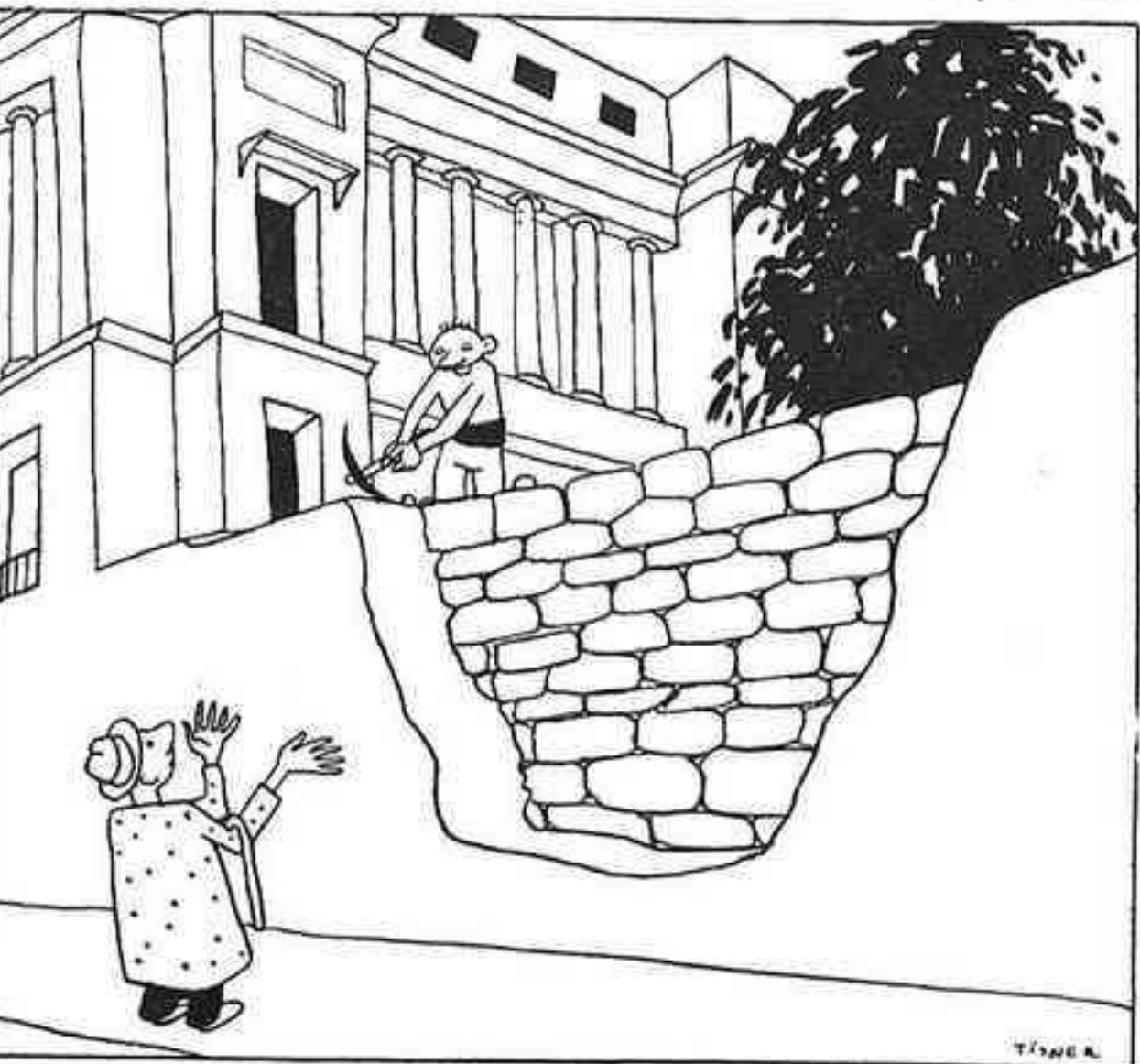
—Oh, Mosiú Herbet, je vous conais que vous bous dites mardui!

—Je suis venu, Monsieur le Président—va dir l'ambaixador—, vous présenter les hommages de la voisine République et le témoignage de notre considération la plus distinguée.

—Aquests francesos—va comentar en veu baixa el senyor Companys—sempre tan carregats de punyetes.

AVIS ALS ANUNCIANTS

Per a totes les ordres o instruccions que estiguin relacionades amb la secció de publicitat d'EL BE NEGRE, cal telefonar al núm. 80.555.

—Per què ho fa fer això en Güell?
—Sí, mm, per poguer comilles...

—Sóc catòlic apostòlic i romà, i si m'empipa compraré la catedral de la Seu i en faré un magatzem. A mi sí que... Miri, un cop ho vaig fer amb l'església dels Angels.

—I dels sindicalistes, no en té de por?

—Jo? Si sóc el principal creditor de la Seu? Si tenen intertypes m'ho deuen a mi que els veig fiar. M'ho deuen i me les deuen!

—Hi ha la impressió que el rei és ell.

Ha arribat el rei

Andorra la Vella, 24. — Fa mitja hora que ha arribat el rei. S'estatja a cal Quico, el de les pells de conill. Hem anat a veure'l. Al registre de vagabunds va inscriure's amb el nom de Solsona.

—Sí, el conegut industrial sóc jo — ens digué.

—Però vostè, senyor Solsona, és el conegut industrial o el conegut periodista l'ex-governador?

—Sóc el conegut industrial expellerter. Però per ésser rei no es necessita pas ésser-ne de pel·leter.

Es veritat, no hi havia atinat. I vostè, donarà 800.000 pessetes anuals, per ésser rei?

—Es una novetat, no? És la darrera novetat de la temporada, perquè fins ara els reis les cobraven les pessetes i jo les donaré.

—Les donarà S. M.?

—No seré jo; serà el joc.

—Ah!

Hi ha la impressió que ell és el rei. — *Corresponsal.*

Preparatius

Andorra la Vella, 25. — Es fan grans preparatius per la coronació del rei. El poble andorrà s'ha dividit en cinc partits: els del prefecte dels Pirineus Orientals, els del bisbe de la Seu, els del senyor Pich, els del senyor Matheu i els del senyor Solsona. — *Corresponsal.*

No hi haurà guerra

Andorra la Vella, 26. — Els cinc pretendents a la corona s'han posat d'acord per repartir-se-la. Tots seran co-reis, perquè s'ha sabut que tots la volien pel mateix, que era regalar-la a Alfons XIII perquè comencés d'entrenar-se. Don Alfons els ha promès un títol per cada un, sencer. Els cinc pretendents diuen que si això és guerra mai vingui pau. — *Corresponsal.*

La coronació

Andorra la Vella, 27. — Amb gran pompa s'ha celebrat la coronació dels cinc reis d'Andorra. Com que fins ara els reis no havien estat més de quatre, el bisbe de la Seu ha actuat en qualitat de jockey. Hi han assistit els senyors Martínez Anido, Barrera, March, Emiliano Iglesias, Primo de Rivera, Gil Robles, Martínez de Velasco, Ventosa i Calvell, Goicoechea, el marquès de les Ataluyas i altres significats republicans. L'acte ha resultat brillantíssim. — *Corresponsal.*

EL DOLOR

NO FA cap estrall als qui, per sàvia precaució, tenen a casa UN FIASCÓ DE CEREBRINO MANDRI ESPECIALIDAD NACIONAL

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de mobles i tota classe d'objectes

TOT D'OCASIO

Corfs, 414 • Teléfon 30422

Herniats

recordeu sempre que els millors aparells del món per a curar les vostres hernies són els de la CASA TORRENT sense traves ni fivants, no molesten ni fan embolum, amollant-se com un quant. No compreu cap aparell sense abans visitar-nos.

CASA TORRENT ■ Unió, 13 - Barcelona

CONSULTES GRATIS

amb el cor a la mà

GENT DE PRINCIPIS

El republicà de gairebé tota la vida, senyor Montiel, un dels homes que més activament han contribuït a la balcanització d'Espanya, gràcies a la seva Estampa i també un bon xic, amb *Ahora*, està laborant, amb tota la discreció del cas, a l'esborrament dels seus quantiosos pecats de republicànot per tal d'entrar en la amnistia que l'ha de fer simpàtic al règim que sembla que ha de venir.

Com sigui que l'altre dia, en una tertúlia del Congrés dels Diputats, de Madrid, algú ingenu comentés amb sorpresa aquesta nova cristallització del gran guanyista, el senyor Maura va intervenir: —Es lo más natural. La cabra siempre tira al Mon...tiel.

LA PRESO MODEL SEGUEIX ESSENT MODEL

Es parla molt dels avantatges que tenen els presos a certes presons americanes on se'ls ha trobat aparells de ràdio, neveres, gosos, botigues d'armes, ferrocarrils, etcètera, a les cel·les, per justificar que aci tinguin corredors subterranis, i tavernes, i gangster-clubs, i restaurants, i perill serrano per ranxo, i saison nudista i altres coses. Però els presos d'ací guanyen encara als americans. Només cal dir que darrerament ha estat nomenat director de la Presó Model el senyor Alfonso de Rojas, el que, essent-ho en altra ocasió, fou víctima d'un atemptat. D'aquesta manera els presos tindran en què exercitar-se al tir al blanc.

ELS OCURRENTS

Dimarts de la setmana passada, a l'estació de M. S. A., quan el tren amb el qual es dirigien cap a Madrid els senyors Companys i Martí Esteve estava a punt de posar-se en marxa, un ciutadà va picar els vidres d'una de les finestretes del vagó, i es posà a cridar.

—Què voleu? — va fer-li sol·licit un diputat present.

—Necessito el senyor Alavedra per un encàrrec urgent!

—Espereu un instant — va fer aquell; i es posà a cridar: —Alavedra!... Alavedra!... Alavedra!...

Al cap d'un minut tot el vagó presidencial cridava el senyor Alavedra. Per fi, esbufegant i obrint-se pas a cops de colze va arribar el Secretari del President:

—Què passa?

—Aquest senyor que us demana. —Veureu — va fer el ciutadà en reconèixer el senyor Alavedra: —, com que jo conec de molt temps el President i estic segur que s'ha oblidat la capsa dels llumins, aci teneu aquesta, no fos cas que vos us trobessiu també sense. Ja sabeu — atzi! —, que el senyor Companys se n'oblida sempre.

El més bo del cas, és que amb les presses, tant el senyor Companys com el senyor Alavedra no portaven a sobre ni un sol llumí.

HI HA GENT QUE TOTES SE LES PENSA

Amb motiu de la constitució del Front Únic dels urbans s'ha fet públic que la majoria a més de cobrar del pressupost municipal es guanyen la vida d'altres diverses maneres.

Un dels casos més curiosos és el d'un alt càrrec de la guàrdia urbana que tenia una col·lecció de coloms bútxeres que es dedicaven a fer l'aleta als colomins municipals i els feien seguir cap al colomar de l'alt càrrec de referència, al qual colomar era molt senzill entrar-hi però costava molt de sortir-ne. D'aquesta manera el bon home podia menjar colomí tot sovint i encara n'hi sobraven per vendre-se'ls.

Tot són maneres de fer-se un sobresou.

El rei d'Andorra

Ai, Andorra, el teu mal fat quins destins et reservava? Et retornes d'un trasbals i un altre ja t'amenaça. Diu que diuen que hi ha un rei que amb uns milions vol comprar-te, i no és pas de sang reial, que la té de mitja-cana, que és un tal que s'ha fet ric treballant com un panarra, treballant com un perdut, i estalviant com un llagasta; estalviant i treballant i fent treballar els altres, amb fatigues i amargor bo i suant la cansalada, que és cosa que tothom sap que la millor inventada per augmentar el capital i emplenar ben bé la caixa. Es un rei barceloní, diuen, aquest que et comprava. Potser serà en Pich i Pon? potser serà el noi d'en Fabra? en Cambò, no serà pas? en Solsona, no hi pensava? el Ramon de can Capmany? en Güell, que aterra la casa? qui sap si serà en Mateu? El que és cert és que és un barra.

Diu que, amb ell, seran les valls el món del trenta i quaranta; les rulettes hi aniran voltant i fent la sardana; les carreteres de cavalls s'hi faran cada setmana; el set-i-mig florirà al bell mig de cada plaça; la carreta, pels cantons, escurarà les butxaques; els daus, passant de mà en mà, hi faran molta gatzara; el monte, el poker, el bridge, el faraó, amb la banca que va passant d'un a un per tots els punts de la taula, la mona, el burro i el cau i altres coses delicades, seran l'orgull del país i l'honor de la comarca. Quin goig faran els crupiers amb uniforme de gala, quan plens de botons daurats, amb la raqueta a l'espatlla es passegin per les valls, pels boscos i les muntanyes! Ai, Andorra, el teu mal fat quins destins et reservava? Et retornes d'un trasbals i un altre ja t'amenaça.

«NOIES D'UNIFORME» A L'AJUNTAMENT

Després de la «reentrée» del regidor senyor Vachier amb els urbans, ha començat d'actuar el també regidor senyor Massip. Una de les primeres disposicions del jove inventor de la prosa elèctrica, ha estat la d'obligar als funcionaris a signar en una llibreta que és retirada de les oficines pocs minuts més tard de les nou.

A les funcionàries, no sols no se les ha eximit d'aquesta disposició, sinó que sembla que hom les obligarà a portar una bata negra sobre el vestit.

Això ha produït el natural revolt entre el personal femení de la Casa; les funcionàries que s'han molestat més per aquesta disposició, van reunir-se l'altre dia en una de les dependències de l'Ajuntament, per tal de canviar impressions.

—Es deu pensar que nosaltres claudicarem tan aviat com les dependents d'«El Siglo» — va fer una.

—O com les col·legiales del Sagrat Cor—intervengué una altra.

—Però és que qui menys pot parlar de tot això ets tu — replicà una tercera —. Si no haguess estat pel teu jersey blau turquesa, o pel vestit de «bois de roses» d'aquella, potser nosaltres encara podríem anar amb els nostres senzills vestits de llaneta.

—De llaneta? Le «cretona» voldràs dir...!

—Cretona...? Cretona...? A casa meua de cretona només hi fem les cortines!

En realitat, l'assemblea va finir aci. El que vingué després, pot resumir-se sota la denominació genèrica de «crits i desmais».

LA MALA JUGADA El senyor Ramon. —Badia, no fem trampes!

CULTIVANT LA FLOR DE LA INTERVIU

En arribar el tren Presidencial al Baixador del Passeig de Gràcia en Duch i Salvat d'El Diluvio, des de l'andana i amb les quatrilles i l'estilogràfica a la mà, va escoltar el conseller de Finances:

—Vostè també ve a Madrid?

Com que feia més de quinze dies que tots els diaris no parlaven d'altra cosa que del viatge a Madrid dels senyors Companys i Martí Esteve, aquest no va tenir altre remei que respondre:

—Home! Em sembla que sí!

UN EMBOSCAT DE LA LLIGA

El senyor Bertran i Pijoan, és un periodista de La Veu, que figura en la nòmina del personal de Parcs i Palaus. Figurar en nòmina, no vol dir que s'hagi d'anar a tre-

ballar, sinó que amb anar a cobrar n'hi ha ben bé prou.

El senyor Bertran, era dels que anaven a cobrar i no anaven a treballar. Dies enrera, en veure que el Palau de la Premsa havia caigut en poder del senyor Vachier, i tement que se li pogués espatellar la combinació, s'hi va presentar com aquell qui res. Va demanar el llibre de firma, i en preguntar-li on treballava, va manifestar que era oficial de l'arxiu, a les ordres del senyor Oriol Martorell, però va resultar, que, en trobar-se davant del senyor Martorell, com que no l'havia vist mai, no el va reconèixer.

En vista de l'èxit, el senyor Bertran i Pijoan sortí rabent del Palau i anà a casa el senyor Duran i Ventosa a explicar-li el cas i demanar clemència, tota vegada que li convé seguir mantenint l'incògnit a tot arreu menys davant el caixer.

BUTLLETI DEL TEMPS

Diumenge passat a la tarda va representar-se al Casal del Metge una peça del doctor Roig i Raventós intitulada *La sala està plena*.

Els metges barcelonins reincidenten doncs en aquesta mena de festes, en les quals autors i intèrprets són metges. El públic, integrat per metges i llurs familiars, va divertir-s'hi d'allò més.

Unicament diumenge passat, no sabem encara ben bé perquè va sortir-se de la norma general i hom cercà la col·laboració d'una persona aliena a la professió: Adrià Gual!

En efecte; l'home que disposa del poder higroscòpic més gran del món, va pronunciar una conferència sobre l'autor de *Sang nua*.

—Vols dir que la presència d'aquest senyor aci, no és capaç de provocar una tempesta? — va fer un metge de la Junta.

—No ho crec — respongué l'al·ludit —. Ten present que els barcelonins estem gaudint d'uns dies de sol i temperatura estivals.

—Sí, sí. Encara no havia acabat la disertació d'Adrià Gual, que un tro formidable va anunciar la tempesta de la nit de diumenge, que tots recordareu.

I això que Adrià Gual havia dit des del micròfon de Ràdio Barcelona, que ell no assistiria a cap més acte públic!

UN HOME AMABLE

Amb motiu de les excavacions arqueològiques de la Rambla, el filàntrop comte de Güell (ex) ha tornat a posar-se d'actualitat. Les seves anècdotes són tan famoses com els mitjons «Moltforts». Avui no tenim lloc més que per una, sobre la seva amabilitat.

El comte (ex) viatja molt i sovint es troba amb coneguts. Aleshores seu amb ells a la taula del vagó restaurant. Els coneguts són servits pels cambriers; ell, pel seu ajuda de cambra, que se li posa dret al darrere. El comte (ex) és efusiu i vol que els seus companys participin del seu.

—Ara beurem—diu.

I el seu criat li aboca vi.

I beu l'ex tot sol.

—Ara fumarem!—exclama en acabar.

I es treu un gran cigar de la petaca, se'l posa a la boca i el criat li encén.

Els convidats es queden, és clar, una miqueta confosos; però és que no saben que el comte de Güell (ex) era gran d'Espanya, que era com una mena de bisbe de la noblesa. I com que els bisbes parlen en nos, com els periodistaes...

EL CAVALL DEL REI DE BELGICA

Entre les fotografies que han estat publicades de l'enterrament del rei de Bèlgica, n'hi ha una en la qual s'hi veu el cavall del rei, caminant pausadament darrera el féretre.

Es una llàstima que el cent homes Fontbernat no s'hagi donat de l'esmentada fotografia. Hauria tingut tema per a escriure un vibrant article com aquell famós del cavall del mariscal i dedicar-lo a en Joan Alavedra.

ELS INNOMBRABLES HOMETGES AL SENYOR ULLED

Els actius organitzadors dels homenajes setmanals al senyor Jesús (gràcies) Ulled, havien preparat acuradament la 4.837 edició d'aquests homenajes que havia de tenir lloc diumenge passat, però degut a que el senyor Rocha no es va poder desplaçar des de Madrid perquè està esperant d'un moment a l'altre que el sorprengui la crisi, els organitzadors acordaren ajornar-lo fins al diumenge següent.

Però com sigui que per al pro-

LA REGLA SUSPESA

formarà ràpidament i sense perill amb PERLES «FEAT»

Vertadera meravella moderna d'efectes segurs sense perjudicar la salut. De venda en farmàcies i centres d'específics. Es tramet per correu certificat enviant el seu import de ptes. 14'50, al concessionari BASTARD, carrer de la Princesa, número 13 - BARCELONA

xim diumenge està anunciant l'homenaje número 4.838, i a fi i efecte que el senyor Jesús (gràcies) Ulled no es pensi que n'hi volen estafar un dels dos, la Comissió adverteix als correligionaris l'homenaje número 4.838, o sigui el que correspon al pròxim diumenge se celebrará a les onze del matí i el número 4.837, que és el que corresponia al diumenge passat, tindrà efecte a les sis de la tarda, en el lloc de costum.

Tot sigui perquè el senyor Jesús (gràcies) Ulled no se senti defraudat.

HI SORTIRIEN GUANYANT

Els organitzadors del campionat de ball de l'Olympia van haver de llogar tramoistes per a canviar els números del cartell anunciador de les hores que porten ballant. Però com que els tramoistes estan sindicats i només poden treballar vuit hores, han hagut de llogar tres equips diferents, tota la feina dels quals consisteix en baixar i pujar el cartell del cas una vegada cada hora.

Com sigui que aquest simple joc de fer pujar i baixar el cartell a l'empresa li costa vint-i-sis duros cada dia, sembla que ja hi ha ballarins que han proposat als tramoistes un canvi de papers.

Es cançarien menys i probablement es guanyarien més bé la vida.

NO TOSSIU

Preneu **Pastilles KLAM**

Tres rals capsà

La primera us convencerà

LA BORSA

LA VIDA

COTIZACIONES

Vall d'Andorra	800.000'—
Companys i Companyia	328'—
Traspassa que Traspassa	112'—
Revillafalles Barça's	2-1
Enderrocs Comillas	5'20

Setmana poc movimentada. Calma al món polític-financer.

El viatge de la Gerència de Companyia ha fet concebre esperances als tenedors de Traspassa que Traspassa que fa temps que estan a la expectativa d'una millor cotització.

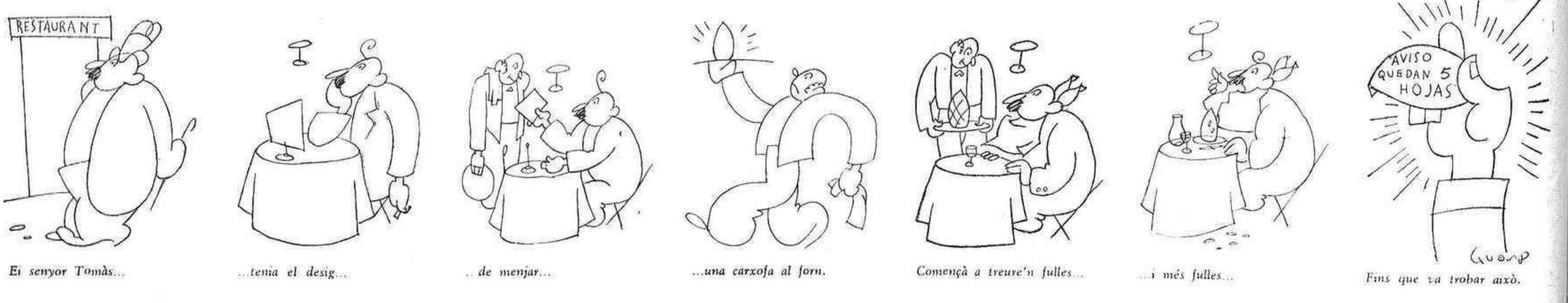
Les Vall d'Andorra han pujat d'una sola empenta a 800.000'—, degut a la oferta de compra del milionari català desconegut.

Enderrocs Comillas tanca molt baix en mig de la indignació general.

Les malalties i llur convalescència

Les malalties deixen a la darrera teblesa i anèmia; l'organisme ha emprat per vèncer la malaltia, totes les seves reserves, i el cos roman mancat de defensa. Si no s'ajuda l'organisme amb un constituent enèrgic, la convalescència és llarga i penosa; per això recomanem els metges el Fosto-Glicol-Kola Domènech, el qual produeix una tonificació tan ràpida que es nota abans d'acabar el primer fiasco. Venda en farmàcies i Laboratori Domènech: Rda. St. Pau, 71.

contra repredats pomada UER

EL BE NEGRO

«El Café de la Marina», para nosotros, debe ser situado en un plano infinitamente superior. Es como el clamor de nuestro espíritu (molt bé, molt bé) que toma vida en el celuloide para íntima satisfacción de nuestra nacionalidad (ovació) y para homenaje de nuestro idioma y de nuestro catalanismo (ovació, visques a Catalunya) y de los hombres que dejaron volar sus ideas, unas veces libres (molt bé), otras atenuadas y otras mimbadas de crueros sacrificios corporales (aplaudiments entusiastes), en sublime holocausto del ideal y del alma catalana. (Ovació dempeus, visques a Catalunya lliure i moris a Espanya.)

Una sola excepció, no obstant: Pere Ventatols se surt airosament del seu paper.

I a més, sap parlar, cosa que en un film parlat també té la seva importància.

En el film hi ha una gran escena: quan claven una plantafada al traïdor Busquets.

No ens cansarem de veure-ho.

El director Puma, en adonar-se que els artistes no li servien, reduí el diàleg a la mínima expressió i fixà principalment la seva atenció en els elements diguem-ne purament cinematogràfics.

Després, en fer el «dècoupage», els diàlegs s'anaren tallant, tallant... L'argument es reduí a la mínima expressió, fins que el llençaren totalment.

Hem dit que El Café de la Marina era farcit de bones intencions i d'alguns fragments francament reeixits. I ho repetim.

Es en gràcia a aquests fragments que establim un armistici.

De mica en mica anirem veient a la pantalla tota la Història Universal. Després de l'Enric VIII ara hem vist al Tivoli «Caterina de Rússia», feta la primera per Alexandre Korda i la segona més o menys pel mateix. I com que Alexandre Korda té Korda per estona, no desesperem de veure-hi «La vida Privada de Alfonso XIII». Però aquest film no el farà pas Alexandre Korda, perquè correspon de dret a en Pich i Pon, que ja ha fet les seves primeres armes amb «El Canto del Ruiseñor».

Ara, que «Caterina de Rússia» no s'assembla en res al «Canto» encara que a la protagonista també li agradessin els homes. Però en el film no es veu perquè també es dissimula. I no cal dir que Elizabeth Bergner és molt millor artista que Pepe Romeu que és el «Ruiseñor».

El duel, doncs, a trenta passes (la distància entre el Tivoli i el Noventats) entre la senyora Bergner i el senyor Romeu, era de resultats descomptats.

KURSAAL

Gran èxit de l'emocionant film

Heu's ací que un noi americà que es va allistar a l'exèrcit italià s'enamora d'una infermera anglesa en la companyia contra Austria en la guerra europea i deserta a Suïssa per trobar-la i no la troba més que en el moment que ella està a punt d'anar-se'n a l'altre món. Ens sembla que ja no pot éser un film més cosmopolita. Doncs encara ho és més, perquè sembla que Frank Borzage és hongarès, i l'estrena és féu al Coliseum, que com tothom sap és a Barcelona, capital de Catalunya (Espanya).

En aquest film Helen Hayes hi té una criatura que neix moria i ella s'hi mor després de pronunciar un discurs. Quan s'ha mort Gary Cooper l'afaga com si la portés a batejar i aleshores es declara l'armistici i acaba el film amb una aviada de coloms.

Es un film sentimental en el qual les senyores hi ploreu i Adolphe Menjou que sempre havia fet papers de francès, n'hi fa un d'italià en el qual encara fa plorar més.

BORIS KARLOFF en **CAPITOL**

EL RESUCITADO

En un mateix programa LA MAXIMA EMOCIO

i el més fi humorisme

Dos ÈXITS distribuïts per ATLANTIC FILMS

EL CAFÉ DE LA MARINA Urquinaona

Segueix amb vertader **EXIT**

● No deixeu de veure aquesta admirable producció autènticament catalana

ES UN FILM CATALÀ

Femina DEMA ESTRENA

El que es pensés que «La Mujer Desnuda» que fan al Capitol també era presentada pels periodistes cinematogràfics per allò d'anar despullada, s'equivocava de mig a mig, perquè, primer, no hi ha cap dona que vagi despullada, ja que un quadre dolent que hi surt no es pot dir que sigui una dona. No obstant, també és una barba.

Es tracta d'una mala passada que han fet a la Florelle fent-la casar amb un pintor que després s'enamora d'una princesa. I fent-li fer el film.

El film és tret d'aquell drama del mateix títol d'Henri Bataille i l'han fet molt de batalla.

METROPOL CINEMA

Avui, dimecres ESTRENA

MATRICULA 33

El film és tret d'aquell drama del mateix títol d'Henri Bataille i l'han fet molt de batalla.

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

COLISEUM

ADIOS A LAS ARMAS

Primer premi de direcció en 1933 a FRANK BORZAGE.

Es un film PARAMOUNT

MOLT IBEE!

Algú se'ns ha queixat dels comentaris que des d'aquestes planes venim dedicant al matrimoni bilingüe Vila-Daví amb motiu de la seva incorporació al teatre espanyol.

—Per què — se'ns ha objectat — han d'ésser Maria Vila i Pius Daví de diferent condició que Marguerida Xirgu i Enric Borràs? Marguerida Xirgu, pot dir-se que només actua en llengua castellana, i això no fou obstacle perquè darrerament rebés, primer a Barcelona i després a Badalona, l'homenatge del bo i millor de tot Catalunya. Enric Borràs, arriba a l'extrem d'aprofitar els istius per fer bolos per terres catalanes amb repertori de teatre castellà i també és respectat per tothom. Si Maria Vila i Pius Daví no tenen obres ni públic per a continuar representant teatre català, quin canvi els tocava seguir? El que han seguit en Nolla, l'Amorós i en Gimbernat, el que hauran de seguir Maria Morera i tants altres artistes.

Es cert. El nostre comunicant té tota la raó. Però...

Una vegada, un escriptor manllevà un duro a en Camps Margarrit, i, en demanar-li, li pregà que no ho digués a ningú.

—Tingui — féu en Camps—. Ací en té dos i deixi'm'ho explicar.

Ens sembla molt bé, aplicant el conte, que Maria Vila i Pius Daví hagin passat al teatre castellà. Estan en llur dret. No els hi volem negar. Per nosaltres, que parlin en castellà fins el dia del judici a les tres de la tarda.

Però, carai, deixi'ns-hi fer una mica de broma!

Hollywood Bar-Dancing

Nou de la Rambla, 105 - Tel. 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

COLOSSAL ÈXIT DE LA **Demon's Jazz** ORQUESTRA COMPLETA

Grans atraccions a la pista

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

Hollywood Bar-Dancing

Nou de la Rambla, 105 - Tel. 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

COLOSSAL ÈXIT DE LA **Demon's Jazz** ORQUESTRA COMPLETA

Grans atraccions a la pista

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

Hollywood Bar-Dancing

Nou de la Rambla, 105 - Tel. 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

COLOSSAL ÈXIT DE LA **Demon's Jazz** ORQUESTRA COMPLETA

Grans atraccions a la pista

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, tarda i nit, **TU EL BARCO, YO EL NAVEGANTE**

Nit, estrena de la formosa comèdia dels germans Quintero: **Juanito Arroyo se casa**

Dijous, tarda i nit i divendres nit: **Juanito Arroyo se casa**

Companya de Comèdies: **HERRERO-SOTO**

Saló Catalunya

GRAN ÈXIT DE

LA CRUZ Y LA ESPADA

JOSE MOJICA

LA CRUZ Y LA ESPADA

JOSE MOJICA

LA CRUZ Y LA ESPADA

JOSE MOJICA

LA CRUZ Y LA ESPADA

JOSE MOJICA

LA CRUZ Y LA ESPADA

JOSE MOJICA

Fantàsia

JAN KIEPURA en MAGDA SCHNEIDER

HOY NUNCA

Un film excel·lent amb una partitura deliciosa

BOXA-NOU MON

Avui, dimecres, a les 10,15 nit:

PRADAS-RAYMOND

ARLANDIS-LARROSA

OLANGUA-BRITO

Horas-Morales

General: 2 pessetes

Granja Royal

Demà dijous, debut de **RICHARD - CARRY**

Excepcionals "chansonniers" a duo, i pianistes internacionals en els tes i sortides de teatres

EL BE...RNAT METGE

Un poeta surrealista: Joaquim Rubió i Ors, té un llibre inèdit a punt de publicar: **Lo gayter del Llobregat**.

J. V. Foix li fa el mànec.

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit grans partits i quinielas pels asos de la pala

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit grans partits i quinielas pels asos de la pala

"no amagui res", "no amagui res", li fa la darrera pregunta de ritual: "El testimoni no té res més a declarar?"

Llavors el sincopat doctor, cremat, diu aixecant la barba amb les dues mans:

"Si-si-si, senyor... que-que-que a sota la bar-bar-bar-ba hi-hi-hi-hi porto la co-co-co-corbata...!"

ovelles esgarriades

La bona Premsa

La Veu del Vespre publicava, en aquests termes, un decret del Ministeri del Treball:

"Artículo segundo. — El artículo cuarto del mismo decreto de 24 de noviembre de 1933, se entenderá modificado en el sentido de que el Comité Ejecutivo del Patronato de la Habitación de Barcelona estará integrado por siete miembros en cuyo número deberá figurar forzosa-mente la forma dispuesta en dicho artículo entre ellos el representante designado por el Ministerio del Trabajo y Previsión Social.

Dado en Madrid a 8 de febrero de 1934. — Niceto Alcalá Zamora y Torres. — José Estadella."

A La Veu del Vespre han confós els membres del Patronat de l'Habitació amb la Lady Lou.

Els punts sobre les is

Aquesta és del Brusi:

"Los juegos prohibidos La policía sorprendió anoche una partida de juegos prohibidos en el bar "Las Cañas", de la barriada de Valcarca, deteniendo a los puntos e incautando de cien pesetas."

De manera que detinguem, eh? A veure quin dia al Brusi s'incauten d'una gramàtica.

Una pistola que parla

De La Publicitat de divendres, en la informació sobre el cadàver cremat:

"Quan fou detingut i posat a disposició del jutjat de guàrdia per coaccions, fou detingut amb ell una dona, a la qual fou ocupada una pistola que declarà que era del que ara és mort."

No ho entenem. Potser amb la pistola del mort alguna vegada aquest, quan no ho era, hi havia matat un lloro i se li havia encomanat. Perquè de pistola que parlés fins ara no coneixiem més que la de Sant Pau, i encara només en els casaments.

El crític literari del Giero, que és un senyor carregat de bons intents, diu a propòsit d'aquesta meravella dalmauística:

"Por qué el novelista ha querido en cambio disfrazarnos la figura del hombre?"

Pero perdonémoslo, porque no se cuenta nuestra los motivos que le obligan a ello."

Es realment curiós que el respectable crític no s'hagi adonat que si aquest personatge apareix disfressat és degut a escaure's la publicació de la novel·la amb les festes del ja extingit Carnaval.

Lecturas históricas. Vet ací un llibre d'aquells que ensenyan delectando, com aquelles senyores amables del districte cinquè.

Els subtítols d'aquesta obra comprenen tota l'escala social: Historia, Ciencias, Artes Vistas, Sensaciones, Investigaciones y Variaciones. I encara: Viajes interesantes, amenos, instructivos a través de Francia, Alemania, Suiza, Inglaterra y Rusia, escrupulosamente seleccionados.

Però no s'acaben ací els subtítols. A més a més, hom pot llegir encara: Recuerdo de las Exposiciones de Barcelona y de Sevilla.

Els de La Vanguardia tenen la bona fe i la ingenuïtat de dir, en parlar del llibre, que: "está escrito con un evidente deseo de instruir al mismo tiempo que de deleitar. "Lecturas históricas", del señor Solano, se leen sin cansancio. Contiene, asimismo, la obra, curiosas informaciones sobre feminismo, sobre medicina y sobre cosas tan dispares, al parecer, como la libertad de cultos y la industria de los traperos de París."

El senyor Cap-de-Bola i Monocle ja n'ha adquirit dos exemplars.

Hom diu que en la informació que publica el Detective sobre l'important establiment de manufactures amoroses "Petit et Cie.", apareixen retratats (i d'esquena!) com espectadors, naturalment, els nostres respectables i assenyats amics Llorenç Artigues, Sebastià Gasch i Crespo.

No cal dir que malgrat la seva honesta i recatada posició han estat profusament identificats.

Entre els inscrits al curs de Gramàtica Catalana que dona Paleta, hi ha el senyor Lluís Cap-de-bola i Formatge (a) "Monocle". Que per molts anys!

El crític de music-hall senyor Tomàs ha descobert trenta-sis avantpassats de la parella Antonet-Beby que ni els mateixos interessats sabien que mai haguessin existit.

EL DESVARI DEL "CAUDILLO"

El metge. — Ara sí que el veig perdut! Torna a dir que és republicà...

Un altre gran afer d'espionatge?

Se'ns prepara una cruenta guerra naval amb Txecoslovàquia

Diuen que a la tarda a Montjuïc, uns nens que jugaven van fer caure la perruca d'una senyoreta molt distingida i elegant que va resultar que era un home. Agafat i portat a la delega va dir que es deia Ernesta Beckert, que és txecoslovaca i que havia marxat del seu país perquè allà no li permetrien que circulés vestida de senyora. El van portar a la Comissaria general d'Ordre Públic i abans de ficar-lo al calabós el van sotmetre a un interrogatori minuciós.

—Vostè s'ha equivocac de barri. On li han dit que Montjuïc era el barri xinó?

—Jo no soc xinó — va contestar tot decidit i en perfecte espanyol—, jo soc txecoslovaca i només he vingut perquè tenia entès que aquí a les senyores que són senyores els és permès disfressar-se de senyora i anar tranquil·lament pel carrer. Ja veig que m'han enganyat. Jo m'estava tranquil·lament contemplant com aquelles criatures jugaven quan vaig tenir la desgràcia que em donessin una empenya que em va fer caure tan llarga com soc. Quina vergonya! A més de la perruca em va caure una lligacama amb una roseta. Tots els senyors em miraven. U! Aquests jocs els haurien de prohibir.

—I només per això s'estava a Montjuïc?

—Vaig voler contemplar el mar. Que n'és de preciós! Jo que sóc una romàntica de cap a peus, vaig quedar embadalida davant aquell espectacle sublim de les barques dels musclos. Quines defenses més magnífiques té el vostre port!

—On ha après de parlar tan bé l'espanyol?

—Sí, ja he notat que el parlo millor que molts de vostres, però és que jo soc molt il·lustrada. El vaig aprendre al meu país.

De moment es guarda una reserva impenetrable sobre aquest afer. L'individu de referència ha quedat incomunicat i hom espera que d'un moment a l'altre quedarà també excomunicat perquè el Nunci ha enviat expressament un emisari a Roma a buscar l'excomunió. Encara que el comisari senyor Tomàs Ramon Amat i el secretari general senyor Badia no en volen ni parlar i diuen que es tracta d'un grillat i que la qüestió no té importància, els entesos opinen que aquest paio ha vingut encarregat d'una missió especial, confidencial, reservada i inconfessable.

Nosaltres creiem que contra el que diuen les autoritats, els entesos tenen raó. O síno a què vinent aquestes declaracions del detingut? Què vol dir això de què contemplava com aquelles criatures jugaven? Serà que alguna lliga internacional contra el joc ens l'ha enviat per veure si posa en clar aquesta qüestió del joc que es porta tan amagat a Barcelona? Tal

vegada és la Societat de les Nacions qui l'ha enviat? Perquè aquella frase seva: "aquest jocs s'haurien de prohibir" és molt significativa. Pel que pogués resultar nosaltres prevenim bonament els senyors Ramon Amat i Badia perquè no els agafin de sorpresa. Ah, i posat a fer val més que per entendre'ns posin d'acord i que vigilin de no comprometre's mútuament.

De totes maneres també hi capria la possibilitat de què ens trobéssim davant un altre gran afer d'espionatge. Fixem-nos bé en les manifestacions del detingut. Ha dit: "Quines defenses més magnífiques té el vostre port!" S'ha fixat en el port? Això és que Txecoslovàquia ens deu voler fer una cruenta guerra naval. Pel que pogués ésser ens hem afanyat a telefonar a Sant Feliu de Guixols però el pràctic del port ens ha dit que allà ja no hi queda cap yacht que no sigui sospitós. Es veu que més o menys tots ho són. El ministre de Marina, però, farà molt laicament de no badar. A la millor els submarins de l'armada txecoslovaca ja estan amagats a dins de les cales de la Costa Brava en espera que des de Mallorca els facin les senyals perlents per a llençar-se a l'assalt de la Barceloneta.

Què passa a la presó Model?

Nosaltres també diem...

Senyor conseller de Governació: Fa molts dies, molts, masses, que de la presó Model no s'ha escapat cap pres.

A nosaltres, senyor conseller de Governació, aquest fet no ens preocuparia si a la Model no hi quedés cap pres.

Es veritat que se'n van escapar molts, gairebé tots, però no és menys veritat que n'hi han tornat a portar molts d'altres i tot i això fa molts dies, molts, masses, que no se n'ha escapat ni un.

Davant aquesta anomalia, preguntem: Què passa, senyor conseller de Governació, a la presó Model? Es que d'aquest fet que la mentem en té la culpa el nou director de la presó?

Si aquest funcionari no serveix, el poble té dret a exigir que sigui immediatament rellevat del seu càrrec i que al seu lloc hi vagi un home que sàpiga la seva obligació quin és i que la compleixi.

Vós, senyor conseller de Governació, teniu la paraula.

Crieu corbs!

El popular Doctor Armendarès es trobava en plena activitat muntant quan se li presentà un rabassaire a fer-se visitar.

Acabada la consulta, el client preguntà quant se'n feia i el doctor Armendarès li contestà modestament que només valia tres pesettes. Aleshores el rabassaire se'n va treure una de la butxaca, la posà damunt la taula i digué:

—Ahir vespre vaig anar al miting a escoltar-lo, i vaig trobar molt posat en raó allò que vostè ens aconsellà de pagar només tres pesetes. I jo, que penso com vostè i de passada crec que aquest sistema no solament s'ha d'aplicar a les collites, sino a tot, aquí li deixo la tercera part del que m'ha demanat, i moltes gràcies.

I se'n va anar deixant al doctor Armendarès amb un pam de boca oberta.

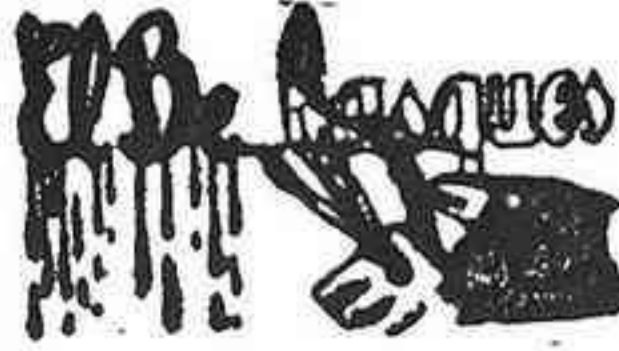
Nota de societat

Aquest és del passat Carnaval. El diumenge de Carnestoltes, sis o set humoristes, disfressats d'estaquirotos, passejaven per la Diagonal fet objecte els passavolants de les seves bromes.

En arribar el torn al cerimoniós i urbà senyor Ribé, els plagues van col·locar-se en fila índia, i desfilant un a un el saludaven tot el més fi que podien, amb apocalíptiques barretades:

- Bon dia, senyor Ribé!
—Bones tardes tinguin!
—Quede con Dios!
—Passi-ho bé tinguin!
—Buenas!

El senyor Ribé i els seus "quevedos" no van però immutar-se gaire: després de respondre molt atentament les salutacions que li eren adreçades, treient-se el capell set vegades seguides, va fer a la seva senyora:
—Es veu però que es tracta de joves distingits!

El senyor Segimon, protegit del senyor Milà, exposa a la Sala Barcino un grapat de teles que han mogut les plomes de molts crítics en elogis per la bona voluntat. No es pot negar que és mola: el senyor Segimon pinta, pinta i pinta que pintaràs.

Els títols dels quadres ens donaran una idea de la pintura de què es tracta. "Modistes", "Preocupació", "Li ho dic". Però el Be com a just que és, també ha de dir que malgrat aquestes manies, i d'altres pitjors, Segimon no arriba a ésser tan dolent com ell es proposa.

El senyor Fred — abrigui's — Pujulà ens excita a que ens agradi l'exposició de pintures del senyor Agusi Antiga a les Galeries Laietanes. Tota la seva argumentació és basada en què el senyor Antiga és fill de l'acriú Anna Monner.

Per aquest camí, encara no perdem l'esperança d'haver-nos d'entusiasmar amb la poesia del senyor Perearnau perquè tingui un oncle que sigui un bon sastre, posem per cas.

L'entusiasme mercantil de l'angelical comte de Güell, que l'ha portat a barrotar-se el jardí i la galeria neo-clàssica del Palau Moya per convertir-los una empresa estrangera en uns magatzems de tot a o'95, ha tingut la virtut de desvetllar el fervor ciutadà dels nostres artistes, crítics i gent per l'estil.

Per això és que el dissabte al matí hom podia veure, arengant les masses davant del dit palau els pintors Serra, Bosch-Roger i Canadell i els escultors Viladomat i Fenosa. El miting, és clar, era en els tons democràtics i anti-aristocràtics que són del cas.

L'arquitecte Churruga — director de l'enderrocament — estava indignat contra l'ingerència d'aquells individus tan poc aristocràtics — ell que n'és tant! — i deia, a grans crits perquè tothom el pogués sentir: "¡Yo en mi casa hago lo que me da la gana y a nadie le importa nada!" Els artistes li deien que, com que no tenia el permís municipal necessari per a fer les diguem-ne obres, no podia fer res, però ell no es volia deixar convèncer amb el seu "hacer lo que le daba la gana".

Mentre en Fenosa i en Serra defensaven com uns desesperats una magnòlia que uns manobres estaven a punt d'aterrar, en Viladomat i en Canadell convençien l'urbà enviat pel conseller regidor senyor Duran Reynals perquè les obres fossin suspeses que la seva autoritat havia de prevaler i no deixar que es toqués una sola pedra més.

Després, tota una manifestació, en la que poguérem veure els desdits dits artistes i una colla més de gent consternada, esgarriada i convençuda se'n anà a veure les autoritats, les quals prometeren prendre-s'hi tot l'interès que el cas comporta.

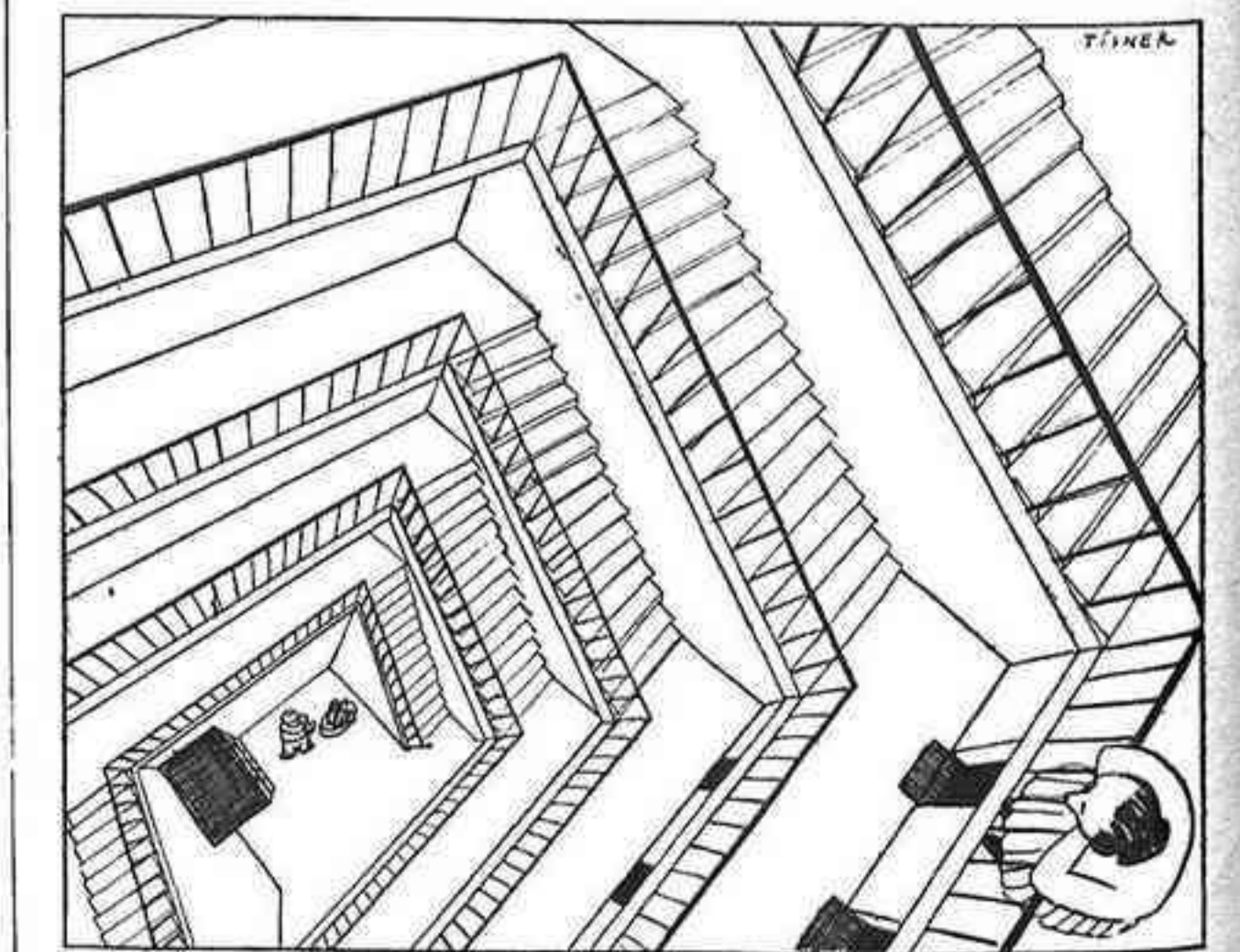
Val a dir, però, que tant el se-

SALA PARÉS

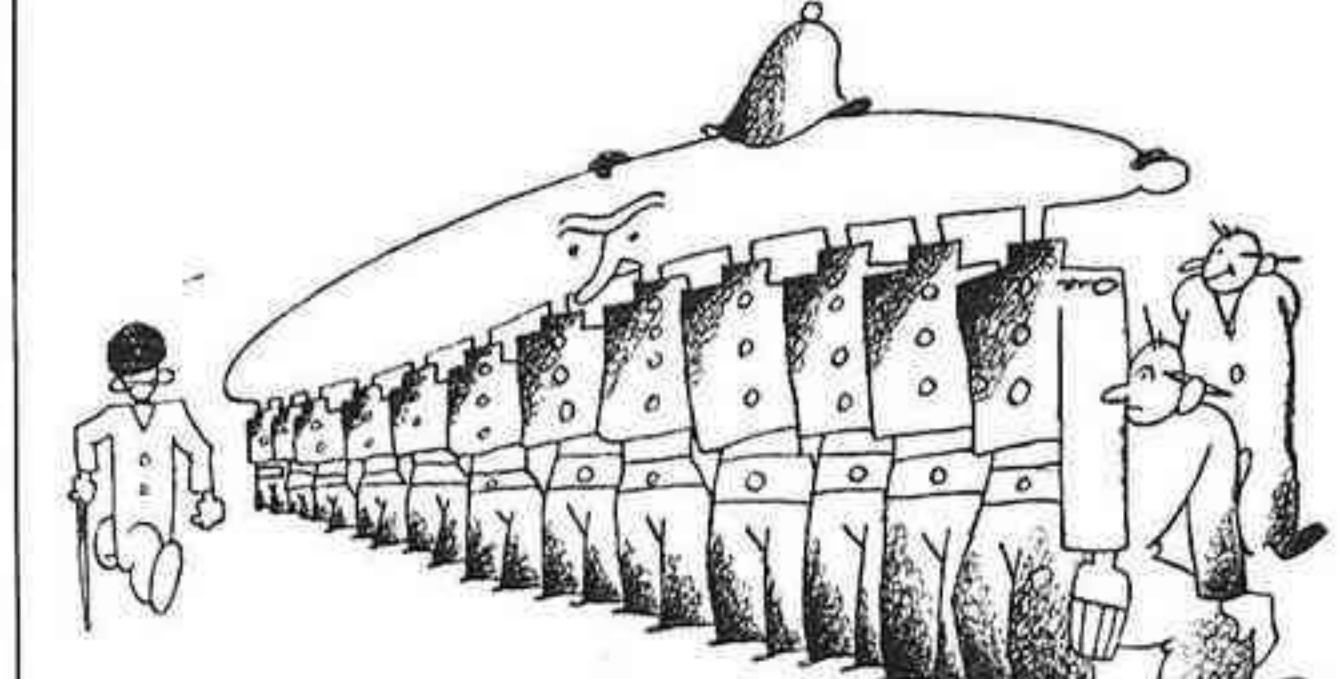
Exposicions de pintura catalana
Obres de
Ramon Campmany
i R. Cortés Casanovas

Elegant... i ben aïtat. Empra diàriament crema-sabó BLANCA-FLOR, elaborat amb les aigües de La Garriga.

El sabó perfecte de l'eterna joventut. És un producte nacional. Adquireixi de seguida un tub=estany de crema-sabó BLANCAFLOR, i l'adoptarà.

EL PREU DEL PA
—Que no em puja aquest pa?
—No fem res més cada dia.

EL FRONT UNIC DELS URBANS
En Vachier. — Si no tingués més mals-de-cap que aquest front!